

дозволяється. Це свідчить про необхідність вдосконалення технологій очистки та контролю за якістю стічних вод.

Для подальших досліджень рекомендується глибше вивчити можливості використання біологічних методів очистки стічних вод на машинобудівних підприємствах, а також розвивати інноваційні технології, спрямовані на зменшення впливу на довкілля. Загалом, забезпечення сталого розвитку через ефективну очистку стічних вод є можливим завдяки системним підходам, інноваціям та співпраці всіх зацікавлених сторін. Тільки таким чином можна зберегти довкілля для майбутніх поколінь та забезпечити життєздатність машинобудівного сектору.

Література

1. Bosiuk A., Shestopalov O. Analysis of modern technologies and methods of purification of galvanic waste in machine-building industry. *Ecological Sciences*, 2022. Vol. 43(4). P. 74–78.
2. Bosiuk A., Shestopalov, O. The use of ferrite processing as an option for modification of the reagent method of wastewater purification from heavy metal ions. *Ecological Sciences*, 2022. Vol. 45(6). P. 21–25.
3. Bosiuk A., Filenko O., Shkop A., Kulinich S., Tykhomyrova T., Shestopalov O. Environmental management implementation in wastewater treatment at a machine-building enterprise: *From theory to practice. E3S Web of Conferences*, 2023. Vol. 408. P. 01012.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ

ВОВКОДАВ Г. М., БЕЛЬЧЕНКО К. С.

Одеський державний екологічний університет
Galinakoltykova258@gmail.com

Пасажи́рообі́г України залізничним транспортом посідає одне з провідних місць у структурі перевезень [1, 2].

За пасажирообігом серед всіх видів транспорту залізничний транспорт займає третє місце, після автомобільного та міського транспорту.

За вантажообігом серед всіх видів транспорту залізничний транспорт займає перше місце.

Станом на 2021 рік його вантажообіг становив 62,3 % від загальних обсягів, а пасажирооборот складав 3,1 %. У той самий час незначні зміни

пасажирообігу залізничного транспорту впродовж останніх років призвели до збільшення його частки у структурі пасажирообігу, який становив біля 2,7 % у 2020 році.

Основною проблемою розвитку транспорту є його зростаюче технічне й технологічне відставання, що не сприятиме подальшому економічному розвитку країни, її європейській інтеграції та може призвести до незадовільного рівня транспортного обслуговування, зменшення швидкості просування товарів, залежності зовнішньої торгівлі України від іноземного транспорту, втрати конкурентоспроможності вітчизняного транспорту, зростання його аварійності та екологічного навантаження. Вирішення цих проблем є особливо важливим в умовах переходу національної економіки у фазу інтенсивного економічного зростання та курсу на європейську інтеграцію.

Сьогодні транспорт у цілому задовольняє потреби економіки та населення у перевезеннях, однак рівень безпеки, показники якості та ефективності перевезень пасажирів і вантажів, рівень екологічного навантаження на довкілля не задовольняють сучасні вимоги [1, 2]. На виникнення проблеми вплинув цілий ряд негативних факторів:

- незавершеність структурних реформ, у тому числі на залізничному, морському, міському та приміському громадському транспорті;
- збитковість підприємств міського та приміського пасажирського транспорту внаслідок недостатньої компенсації коштів від перевезень пільгових категорій пасажирів та відсутність фінансування на оновлення пасажирського рухомого складу з Державного бюджету відповідно до Закону України «Про залізничний транспорт»;
- недостатнє фінансування державних програм розвитку транспорту, дорожнього господарства, нівелювання вимог та підходів до утримання різних за значенням доріг;
- незадовільна система містобудівництва та утримання транспортної інфраструктури у містах.

Література

1. Кірпа Г. М. Інтеграція залізничного транспорту України у європейську транспортну систему. Д.: Вид-во Дніпропетр. нац. ун-ту заліз. трансп., 2004. 248 с.
2. Власенко Д. О. Синергетичний підхід до розвитку та управління регіональним ринком транспортних послуг. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції «Стратегія розвитку сучасного міста». Сімферополь, 2012. С. 23–27.